

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 268

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 martie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 652 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal.....	2–3		
Decizia nr. 669 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4–6		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
27. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 1 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina	7		
28. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare.....	8–9		
29. — Ordonanță de urgență pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru			
		implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale	10–13
		261. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate	14
		262. — Hotărâre pentru prelungirea perioadei de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie.....	15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		497/660. — Ordin al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2024	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 652

din 28 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, excepție ridicată de Ciprian Maghioroși în Dosarul nr. 3.605/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 463D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Ionel Manole, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele formulate prin notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât instanța de control constituțional a mai examinat critici similare, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.605/117/2019, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Ciprian Maghioroși într-o cauză penală în care autorul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc fără drept pentru consum propriu și trafic de droguri de risc, în formă continuată.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că norma penală criticată lipsește judecătorul de posibilitatea de a renunța la aplicarea pedepsei în faza superioară a judecății pentru infracțiuni pentru care pedeapsa este închisoarea mai mare de 5 ani, în timp ce, în condiții comparabile, în faza procesuală a urmăririi penale procurorul poate să renunțe la urmărirea penală pentru infracțiuni cu pedepse de până la 7 ani închisoare. Precizează că toate criteriile impuse de art. 80 alin. (2) din Codul penal pentru dispunerea renunțării la aplicarea pedepsei sunt similare

celor impuse de art. 318 alin. (2) din Codul de procedură penală pentru dispunerea renunțării la urmărirea penală, toate conducând spre evaluarea unei gravități reduse a infracțiunii. Consideră că atât procurorul, în faza de urmărire penală, cât și judecătorul, în faza judecății în fond, analizează pe baza unor criterii similare până la identitate oportunitatea desfășurării în continuare a urmăririi penale, respectiv a aplicării unei pedepse. Susține că limitele diferite privind pedeapsa prevăzută de lege stabilesc în situații comparabile un tratament diferențiat fără o justificare obiectivă și rezonabilă, care nu permite judecătorului să aprecieze oportunitatea unei soluții echivalente cu aceea disponibilă procurorului în faza inferioară procesuală. Or, Codul de procedură penală realizează o delimitare clară a funcțiilor judiciare prin reglementarea distinctă a etapelor procesului penal și a competenței organelor implicate în realizarea lor. Se susține că art. 24 alin. (1) din Constituție cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale ce permit părților implicate în procese să se apere împotriva acuzațiilor formulate, dovedind lipsa vinovăției și justetea propriilor afirmații, precum și contestând învinuirile ce li se aduc. O garanție procesuală importantă este posibilitatea inculpatului de a-și expune și în fața instanței de judecată considerentele vizând o soluție de renunțare la aplicarea pedepsei, în faza procesuală ulterioară celei în care procurorul are posibilitatea de a dispune renunțarea la urmărirea penală, pentru infracțiuni cu aceeași limită superioară de pedeapsă.

7. **Tribunalul Cluj — Secția penală** apreciază că dispoziția legală cuprinsă în art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal este neconstituțională, fiind contrară prevederilor art. 16 și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, din perspectiva limitei maxime de pedeapsă impuse pentru a se putea dispune renunțarea la aplicarea pedepsei de către instanța de judecată. Apreciază că ceea ce se solicită prin excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză nu este compararea art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal cu art. 318 din Codul de procedură penală, ci chiar neconstituționalitatea art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, invocându-se, în prezentarea situațiilor similare, dar cu tratament juridic diferit, situația persoanelor cu privire la care procurorul dispune renunțarea la urmărirea penală. Observă că se invocă faptul că, pentru persoanele trimise în judecată pentru comiterea de infracțiuni pedepsite cu închisoarea cu limita maximă mai mare de 5 ani și până la maximum 7 ani, este încălcată dispoziția constituțională reglementată de art. 126 alin. (1), în sensul că poate exista situația în care procurorul să trimită în judecată pe unii inculpați și să dispună renunțarea la urmărirea penală pentru alți inculpați, pentru fapte de o gravitate similară. În această situație, apreciază că procurorului i-ar fi conferite prerogativele specifice instanțelor de judecată în ceea ce privește stabilirea imposibilității dispunerii unei soluții de renunțare la continuarea procedurilor penale raportat la gravitatea redusă a faptei și persoana inculpatului. Totodată, această situație ar crea și premisele unor tratamente juridice diferite pentru persoane aflate în situații identice. Reține că

instanța de control constituțional a efectuat o astfel de comparație între dispozițiile legale și invocă, în acest sens, paragraful 31 al Deciziei nr. 23 din 20 ianuarie 2016.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. În susținerea soluției de inadmisibilitate reține că autorul excepției compară două instituții — renunțarea la aplicarea pedepsei și renunțarea la urmărire penală —, concluzionând că legislația penală permite soluții diferite pentru persoane aflate în situații juridice similare, fără a exista temeieri obiective. În susținerea netemeinicii excepției reține că stabilirea modalităților de individualizare a sancțiunilor penale și a condițiilor ce trebuie îndeplinite pentru a putea fi dispusă o măsură sau alta nu este de natură să afecteze caracterul legal al sancțiunii penale ori proporționalitatea acesteia, de vreme ce legea penală prevede în mod expres, prin norme clare, accesibile și previzibile, condițiile în care poate fi dispusă renunțarea la aplicarea pedepsei. În plus, apreciază că reglementarea condițiilor privitoare la dispunerea unei anumite sancțiuni penale reprezintă o opțiune de politică legislativă, constituind atributul exclusiv al legiuitorului, în virtutea rolului său constituțional. În concluzie, apreciază că susținerile autorului nu comportă aspecte de neconstituționalitate, întrucât acestea țin de domeniul politicii legislative a legiuitorului și soluțiile adoptate de acesta nu pot fi cenzurate de Curtea Constituțională.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, excepție ridicată de Ciprian Maghioroși în Dosarul nr. 3.605/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, care au următorul cuprins: „(2) Nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă: (...) d) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 5 ani.”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai fost sesizată anterior cu o atare critică ce viza faptul că legiuitorul a condiționat posibilitatea instanței de judecată de a dispune renunțarea la aplicarea pedepsei de limita pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani, comparativ cu prerogativa procurorului de a dispune renunțarea la urmărirea penală, pentru infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani.

15. Din perspectiva criticii menționate, identică fiind cu cea exprimată în prezenta cauză, Curtea Constituțională a apreciat că autoarea acesteia a realizat o comparație între instituția renunțării la aplicarea pedepsei și instituția renunțării la urmărirea penală. Ținând cont de aceste aspecte, precum și de faptul că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele, Curtea, prin Decizia nr. 527 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 15 octombrie 2017, Decizia nr. 774 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 13 februarie 2018, Decizia nr. 207 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 4 iulie 2019, și Decizia nr. 255 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 11 septembrie 2019, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80 alin. (2) lit. d) din Codul penal, soluție care se impune și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 669
din 28 noiembrie 2023referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 458 și 459
din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Romeo Badea în Dosarul nr. 10.719/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.665D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât în motivarea acesteia autorul prezintă situații ipotetice de discriminare pe care legea nu le prevede, dar pe care acesta le deduce din modalitatea în care apreciază că această lege se aplică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 10.719/3/2019, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Romeo Badea cu prilejul soluționării unei cereri de chemare în judecată având ca obiect o contestație formulată împotriva unui act administrativ fiscal, și anume împotriva unei decizii de impunere pentru stabilirea diferențelor impozitelor datorate pe clădiri nerezidențiale/mixte de persoanele fizice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul egalității și pe cel al nediscriminării, precum și principiul proporționalității ingerinței în dreptul de proprietate privată, deoarece impozitul local pe clădiri este un impozit aplicat în considerarea dreptului de proprietate al contribuabilului, iar nu pe modalitatea în care acesta înțelege să dispună de dreptul său de proprietate. Acesta apreciază că este

inechitabil ca proprietarul unui imobil să achite un impozit majorat pentru simplul fapt că în respectivul imobil se desfășoară activitate profesională de către o altă persoană.

6. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 458. — *Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice*

„(1) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2—1,3% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, *depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință;*

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, *construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;*

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință.

(2) *Cota impozitului pe clădiri se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.*

(3) *Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol,*

impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin. (1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457.”;

— Art. 459. — *Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice*

„(1) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art. 457 cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art. 458.

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457.

(3) Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 44 privind dreptul de proprietate privată, prin raportare la art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți,

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin dispozițiile criticate legiuitorul stabilește modalitatea de calcul al impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, respectiv a impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice. Acestea au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, exemplul fiind Decizia nr. 410 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1124 din 23 noiembrie 2020, Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 8 martie 2021, Decizia nr. 560 din 14 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 27 iunie 2022, și Decizia nr. 877 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 24 martie 2022, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională.

13. Din perspectiva criticilor formulate în speță, prin Decizia nr. 410 din 18 iunie 2020, paragrafele 15—19 și 21, Curtea a reținut că pentru clădirile rezidențiale și clădirile-anexă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,08% și 0,2% asupra valorii impozabile a clădirii. Cota impozitului pe clădiri se stabilește prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție îi revine Consiliului General al Municipiului București. Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite

desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m². Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2 și 1,3% asupra valorii.

14. În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art. 457 cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art. 458. În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457. Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli: în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457; în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458.

15. Cu privire la incidența art. 16 din Constituție, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55). În ceea ce privește pretinsa discriminare între contribuabili în raport cu anumite criterii, spre exemplu, între contribuabilii proprietari ai mai multor clădiri în raport cu cei care dețin o singură clădire, Curtea a reținut că există o rațiune suficientă pentru instituirea unui regim juridic diferit, respectiv a impozitului progresiv, în raport cu numărul de clădiri deținute în proprietate, având în vedere că dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție prevăd că sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale. Formula referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale presupune, pe de o parte, să se țină seama de situația materială a contribuabililor, iar, pe de altă parte, de posibilitatea crescută a celor care dețin mai multe proprietăți de a contribui, prin impozite, la cheltuielile publice.

16. Din perspectiva aspectelor sesizate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut că diferențierea privind modalitatea de calcul este dată de faptul că, în ceea ce privește clădirile rezidențiale, acestea sunt utilizate pentru a acoperi nevoile locative ale populației, iar cele nerezidențiale au un potențial de valorificare superior prin posibilitatea de a fi utilizate în scop economic pentru desfășurarea unor multiple activități.

17. De asemenea, la paragrafele 22—25 din Decizia nr. 410 din 18 iunie 2020, anterferită, Curtea a observat că prin art. 56 din Constituție se consacră obligația fundamentală a fiecărui

cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice. Principiul constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor. Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. Prin urmare, așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice, și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributivă a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora (Decizia Curții Constituționale nr. 325 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 16 iulie 2013). Curtea a mai reținut că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 139, impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat se stabilesc numai prin lege, în sensul că este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească impozitele datorate bugetului de stat, precum și cuantumul acestora. Numai legiuitorul poate acorda anumite scutiri sau reduceri de impozite în favoarea anumitor categorii de contribuabili și în anumite perioade de timp, în funcție de situațiile conjuncturale, dar, evident, și în raport cu situația economico-financiară a țării în perioadele respective.

18. Așa fiind, legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare adoptate la un moment dat, are deplina libertate să stabilească impozite, taxe și cuantumul acestora, bineînțeles cu condiția ca acestea să fie rezonabile și echitabile. Curtea a observat, astfel, că plata impozitului pe clădirile rezidențiale, nerezidențiale sau cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice se circumscrie prevederilor constituționale cu privire la obligația cetățenilor de a contribui la bugetul statului.

19. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate prin plata unor impozite, prin Decizia nr. 826 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragrafele 23 și 24, Curtea a observat că, potrivit normei constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza a

doua, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, iar, potrivit art. 136 alin. (5), proprietatea privată este inviolabilă în condițiile legii organice, astfel încât legiuitorul este competent să reglementeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat. De asemenea, în virtutea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale, în condițiile prevăzute de lege și în concordanță cu principiile generale ale dreptului internațional. Însă aceste statuări nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții. Prin urmare, prin instituirea unor taxe și impozite nu are loc o încălcare a dreptului de proprietate sau a normelor privind nivelul de trai decent al cetățenilor, legiuitorul fiind îndrituit să instituie un ansamblu de măsuri prin care să asigure protejarea intereselor financiare ale statului, precum și calitatea vieții cetățenilor, de natură să dea eficiență concretă altor dispoziții din Constituție.

20. Având în vedere considerentele expuse, Curtea constată că dispozițiile criticate din Legea nr. 227/2015 nu sunt contrare principiilor constituționale invocate în susținerea excepției, deoarece legiuitorul, dând expresie politicii fiscale și bugetare, are deplina libertate să stabilească impozite și taxe, precum și cuantumul acestora, bineînțeles, cu condiția ca acestea să fie rezonabile și echitabile, cerințe pe care reglementarea criticată din Legea nr. 227/2015 le îndeplinește, instituind în mod concret limitele și cotele în care autoritățile locale trebuie să se încadreze atunci când stabilesc impozitul pe clădiri, precum și modalitatea de calcul al acestuia.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Romeo Badea în Dosarul nr. 10.719/3/2019 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 458 și 459 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****pentru modificarea art. 1 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina**

Luând în considerare importanța menținerii unui răspuns adecvat al României în ceea ce privește acordarea în continuare de asistență umanitară cetățenilor străini sau apatrizi aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, ținând cont de faptul că Guvernul României manifestă o preocupare permanentă în scopul asigurării de sprijin și asistență umanitară cetățenilor străini sau apatrizi aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, aceste aspecte făcând obiect al analizei de oportunitate realizate la nivelul Guvernului, sub coordonarea Cancelariei Prim-Ministrului, pe baza discuțiilor purtate în cadrul grupului de lucru la care au participat reprezentanți ai instituțiilor publice cu atribuții în domeniul de referință,

luând în considerare faptul că, pentru asigurarea finanțării cheltuielilor ocazionate de asistența acordată cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, la data de 28 iunie 2023 Comisia Europeană a lansat apelul de proiecte AMIF/2023/SA/1.2.3 Acțiuni specifice, pentru Bulgaria, Cehia, Polonia, România și Slovacia, apelul având o finanțare din Facilitatea tematică a Fondului Azil, Migrație și Integrare, denumit în continuare *FAMI 2021—2027*, iar România a răspuns apelului prin depunerea unei propuneri de proiect cu un buget estimat la data de 13 octombrie 2023 la suma de 20.091.526 euro (suma aprobată de Comisia Europeană pentru aplicație fiind de 17.163.270 euro, contribuția Uniunii Europene),

având în vedere că România a întreprins acțiunile necesare pentru revizuirea Programului național 2021—2027 Azil, Migrație și Integrare, conform cerințelor și reglementărilor Uniunii Europene, astfel încât acțiunea specifică să fie implementată în cadrul acestui program de finanțare, programul revizuit fiind transmis către Comisia Europeană, fiind așteptată aprobarea oficială a acestuia,

luând în considerare faptul că una dintre condițiile încheierii contractului de finanțare o constituie menținerea cadrului legislativ național, de nivel primar, care să permită acordarea sumelor forfetare pentru sprijinirea grupului-țintă anterior referit și pentru perioada următoare, având în vedere faptul că actualele măsuri legislative prevăd posibilitatea acordării sumelor forfetare pentru acoperirea cheltuielilor cu cazarea doar până la data de 31 martie 2024,

având în atenție faptul că lipsa adoptării în regim de urgență a măsurilor prevăzute de prezentul act normativ poate conduce la blocaje în privința asigurării finanțării pentru susținerea măsurilor de sprijin al beneficiarilor de protecție temporară proveniți din zona de conflict armat din Ucraina, raportat la demersurile promovate pentru obținerea de fonduri europene din Facilitatea tematică a FAMI, utilizarea unui alt instrument legislativ putând conduce la imposibilitatea adoptării, în timp util, a măsurilor necesare pentru asigurarea cadrului normativ, de nivel primar, necesar în scopul menținerii condițiilor impuse de Comisia Europeană în perspectiva aprobării cererii de finanțare,

ținând cont de faptul că aprobarea de către Comisia Europeană a programului revizuit poate conduce la accesarea unei sume în valoare totală de 18.193.066 euro (contribuția Uniunii Europene), din fonduri externe nerambursabile, măsură care poate degreva presiunea asupra bugetului de stat, fiind necesară menținerea măsurilor care să conducă la asigurarea semnării cererii de finanțare,

în cazul absenței unui cadru legislativ național clar definit, referitor la modalitatea de tranziție către autonomie a grupului-țintă, se pot crea premisele aprecierii de către Comisia Europeană a nedepunerii de către România a tuturor diligențelor necesare pentru accesarea mecanismelor financiare create în acest sens, fiind astfel reticentă în instituirea unor mecanisme similare pe viitor.

Ținând seama că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat, neadoptarea acestor măsuri cu celeritate putând avea consecințe negative asupra capacității administrative executive de acordare a sumelor forfetare pentru cetățenii străini sau apatrizii aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, după data de 31 martie 2024, reglementarea operativă neputându-se realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare ce presupune un orizont de timp îndelungat,

întrucât aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public și a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 27 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Familiile și persoanele singure, beneficiare ale Deciziei de punere în aplicare (UE) 2022/382 a Consiliului, beneficiază începând cu data de 1 mai 2023, pentru o singură perioadă de maximum 4 luni consecutive, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2024, de o sumă forfetară lunară, pentru acoperirea cheltuielilor de

cazare și hrană, acordată din bugetul inspectoratelor județene pentru situații de urgență/ Inspectoratului pentru Situații de Urgență București—Ilfov. Cuantumul, condițiile și mecanismul de acordare a sumei forfetare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(11) După împlinirea perioadei de 4 luni consecutive, familiile și persoanele singure prevăzute la alin. (10) beneficiază de suma forfetară lunară până la data de 30 iunie 2024, pentru acoperirea cheltuielilor de cazare, acordată din bugetul inspectoratelor județene pentru situații de urgență/Inspectoratului pentru Situații de Urgență București—Ilfov. Cuantumul, condițiile și mecanismul de acordare a sumei forfetare se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (10).”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Viceprim-ministru,
ministru afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu

Seful Cancelariei
Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Bolos

București, 28 martie 2024.
Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**

Având în vedere necesitatea asigurării resursei umane pentru forțele armate, corespunzătoare atât calitativ, cât și cantitativ, pentru îndeplinirea tuturor misiunilor ce le revin, atât în țară, cât și în afara teritoriului național, în contextul accentuării concurenței pe piața muncii, al degradării mediului de securitate regional și al tendințelor demografice nefavorabile,

ținând cont că este necesară organizarea imediată a cursurilor de formare a subofițerilor, luptători și specialiști militari, din rândul soldaților și gradaților profesioniști, absolvenți ai studiilor liceale, cu diplomă de bacalaureat, în vederea diminuării semnificative a deficitului foarte mare existent la nivelul acestei categorii de cadre militare și, implicit, a creșterii capacității de reacție a unităților militare la schimbările imprevizibile ale mediului de securitate,

cunoscând că numărul demisiilor personalului din armată s-a dublat în anul 2021 față de anul 2020, că în anul 2022 a crescut la peste 2.700 de militari, iar în anul 2023 s-a menținut la cote ridicate, în mod deosebit în ceea ce privește soldații și gradații profesioniști, categoria cea mai afectată de creșterea inflației în anii menționați, situație care afectează îndeplinirea misiunilor și obiectivelor specifice instituției militare și care trebuie stopată în condițiile în care exigențele sunt sporite sub auspiciul tensiunilor în creștere, determinate de războiul din Ucraina,

ținând seama de faptul că deficitul de personal militar specializat astfel creat nu poate fi acoperit imediat, ci necesită un anumit timp de pregătire, care în unele cazuri poate depăși un an, întrucât piața forței de muncă nu oferă resursă umană calificată pentru profesia militară,

luând în considerare că nerezolvarea urgentă a problemelor invocate poate genera întârzieri în asigurarea resursei umane necesare îndeplinirii misiunilor sistemului de apărare națională pe timp de pace și pregătirii acesteia pentru a interveni prompt în situații excepționale, ceea ce vulnerabilizează modul de acțiune și capacitatea operațională a Armatei României,

având în vedere că, în contextul generat de perpetuarea războiului din Ucraina, degradarea situației de securitate din regiunea Mării Negre și escaladarea tensiunilor din Orientul Mijlociu, statele aliate au crescut numărul militarilor prezenți pe teritoriul național, iar Armata României a crescut frecvența exercițiilor în care este implicată alături de armatele partenere, se impune respectarea riguroasă a angajamentelor militare asumate de România pe plan internațional pentru continuarea operaționalizării și menținerii capacității de luptă a structurilor militare în vederea asigurării unor capacități credibile de descurajare și contracarare a amenințărilor.

Întrucât consecința negativă a neadoptării în regim de urgență a măsurilor propuse constă în apariția unor disfuncționalități asupra comenzii și controlului, a îndeplinirii atribuțiilor funcționale și, prin urmare, asupra eficienței îndeplinirii misiunilor și obiectivelor armatei,

ținând cont că eventuala diminuare a gradului de operativitate a structurilor militare, care afectează grav capacitatea de reacție la riscuri și amenințări, precum și la schimbările impredictibile ale mediului de securitate, reclamă adoptarea de măsuri urgente,

având în atenție faptul că lipsa adoptării în regim de urgență a măsurilor prevăzute de prezentul act normativ poate conduce la afectarea îndeplinirii misiunilor și obiectivelor stabilite prin lege de către instituția militară, utilizarea unui alt instrument legislativ putând conduce la imposibilitatea adoptării, în timp util și cu celeritate, a măsurilor necesare pentru asigurarea cadrului normativ, de nivel primar, pentru diminuarea deficitului de personal,

pentru că elementele sus-menționate definesc un context excepțional, caracterizat atât prin tensionarea exacerbată a situației de securitate regională și globală, cât și prin situația curentă a creșterii fluctuației de personal militar profesionalizat la nivelul organizației militare, aspecte care au intervenit concomitent și care nu au putut fi previzionate, iar respectivul context a determinat situația extraordinară a creșterii nevoii de personal militar calificat în condițiile scăderii atractivității profesiei militare și a ratei retenției în armată, ceea ce reclamă intervenția legislativă care vizează interesul public general și care nu poate fi amânată, impunând adoptarea unor măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

ținând cont de faptul că urgența reglementării derivă și din calendarul ciclurilor de școlarizare prevăzute de legislația națională, care impune adevcarea cadrului normativ până cel mai târziu la finele primului trimestru al anului 2024, astfel încât să existe timpul necesar derulării activităților de recrutare și selecție a candidaților pentru admiterea în unitățile de învățământ postliceal militar,

întrucât aspectele prezentate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol interesul public, se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 36 alineatul 1, litera c¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c¹) absolvenți cu diplomă de licență ai instituțiilor civile de învățământ superior sau absolvenți ai anului IV de studii

din cadrul instituțiilor civile de învățământ superior cu durata studiilor mai mare de 4 ani, școlarizați pentru nevoi ale instituțiilor de apărare, ordine publică și siguranță națională, în condiții stabilite prin ordin al conducătorului instituției;”

2. La articolul 36, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază, pentru persoanele prevăzute la alin. 1 lit. e), g) și k) nu se aplică limita de vârstă de cel mult 45 de ani.”

3. La articolul 40 alineatul 1, după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) absolvenți ai învățământului superior medical la programele de licență «Asistent medical generalist» cu diplomă de licență sau ai școlilor sanitare postliceale cu diplomă de bacalaureat și certificat de calificare profesională, organizate în cadrul instituțiilor civile de învățământ, școlarizați pentru nevoi ale Ministerului Apărării Naționale, în condiții stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale;”

4. La articolul 40 alineatul 1, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) soldați și gradați profesioniști în activitate, în rezervă sau cu statut de rezervist voluntar, absolvenți ai studiilor liceale

cu diplomă de bacalaureat sau postliceale ori superioare, corespunzătoare specialităților militare, și ai cursului de formare a subofițerilor, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale;”

5. La articolul 40, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Serviciul de Informații Externe și Serviciul de Protecție și Pază nu se aplică limita de vârstă prevăzută la alin. 1 lit. g).”

6. La articolul 411, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Persoanele care urmează să devină cadre militare în condițiile art. 36 alin. 1 lit. a)—c¹) și h), ale art. 38 alin. 1 lit. a) și d) și ale art. 40 alin. 1 lit. a) și a¹), la admiterea într-o instituție de învățământ pentru formarea ofițerilor, a maiștrilor militari sau a subofițerilor în activitate, încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 8 ani de la numirea lor în prima funcție, potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.”

7. La articolul 109, după alineatul 16 se introduce un nou alineat, alin. 17, cu următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 85 alin. 1 lit. c) nu se aplică ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor din Ministerul Afacerilor Interne.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

p. Ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Simona Bucura-Oprescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru aprobarea Programului național de investiții în infrastructura unităților spitalicești
și pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri
pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare
din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate
și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale

Având în vedere obligațiile statului de a garanta și de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, stabilite prin Constituția României, republicată, obligații care se realizează prin toate structurile sale administrative și prin instrumentele instituite în vederea sprijinirii autorităților administrației publice în dezvoltarea infrastructurii de sănătate,

ținând cont că prin Strategia națională de sănătate pentru perioada 2023—2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.004/2023, se urmărește îmbunătățirea calității serviciilor de sănătate prin investiții în imobile noi, modernizarea sau extinderea imobilelor existente, dotări cu aparatură medicală și alte dotări funcționale în cel puțin 100 de unități sanitare publice, este imperios necesară susținerea realizării obiectivelor de investiții care permit asigurarea în cel mai scurt timp a unor servicii medicale esențiale pentru creșterea calității vieții în toate orașele, municipiile și județele din România.

Ținând cont de necesitatea luării unor măsuri urgente care să asigure o mai bună distribuție a infrastructurii de sănătate, creșterea accesului populației la servicii medicale de calitate, creșterea eficacității serviciilor medicale, o mai bună adaptare a infrastructurii la noile cerințe tehnologice și de asigurare a unor circuite funcționale și eficiente,

luând în considerare faptul că neadoptarea în regim de urgență a prezentului program ar conduce la neasigurarea standardelor de calitate a vieții, necesare populației, în domeniul sănătății, cu atât mai mult cu cât România s-a angajat să asigure cetățenilor ei servicii medicale la standarde europene,

având în vedere că sectorul spitalicesc din România se confruntă cu multiple probleme, pornind de la o organizare complicată și disfuncțională, o arhitectură care nu se adaptează cerințelor actuale, costuri mari, eficiență redusă, lipsa unui management profesional, inexistența unor mecanisme de control al calității, penuria și distribuirea inechitabilă a resurselor umane, se impune intervenția legislativă de urgență pentru crearea unui cadru legislativ care să permită finanțarea investițiilor în infrastructura unităților spitalicești, astfel încât să se poată asigura accesul întregii populații la servicii medicale esențiale, creșterea calității vieții și atingerea standardelor din țările europene.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă Programul național de investiții în infrastructura unităților spitalicești, denumit în continuare *program*, finanțat prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene potrivit prevederilor art. 5.

(2) Valoarea programului în perioada 2024—2031 este de 13.250.000 mii lei, distribuită după cum urmează:

a) 2.100.000 mii lei, pentru investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a);

b) 7.300.000 mii lei, pentru investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b);

c) 100.000 mii lei, pentru asistență tehnică pentru implementarea proiectelor;

d) 500.000 mii lei, pentru investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. c);

e) 3.250.000 mii lei, pentru investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d).

(3) Pe parcursul derulării programului, Guvernul poate aproba prin hotărâre redistribuire de sume între investițiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), cu încadrarea în nivelul total al fondurilor alocate la nivelul programului.

(4) În cadrul programului se realizează proiecte ce cuprind investiții de tipul celor prevăzute la art. 4 alin. (2).

(5) Pot fi finanțate prin prezentul program proiecte care nu sunt incluse la finanțare în programele derulate din fonduri externe nerambursabile în perioada de programare 2021—2027 sau prin alte programe naționale sau comunitare, inclusiv din contracte de împrumut semnate cu instituții de credit sau instituții financiare interne sau internaționale.

(6) În scopul utilizării eficiente a fondurilor alocate prin program, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene poate dezangaja fondurile rămase neutilizate în urma atribuirii și/sau

finalizării contractelor de achiziție publică aferente contractelor de finanțare aflate în implementare sau finalizate, în cursul unui exercițiu bugetar, în vederea contractării de noi proiecte, în limita creditelor de angajament alocate programului.

(7) Creditele de angajament dezangajate potrivit prevederilor alin. (6) se utilizează pentru finanțarea proiectelor aprobate pe baza criteriilor și subcriteriilor de prioritizare prevăzute la art. 6 alin. (1) și (2), pentru care s-au depus cereri de finanțare în termenul legal și cărora nu li s-au alocat fonduri din cauza lipsei creditelor de angajament.

Art. 2. — Beneficiarii programului sunt:

a) unitățile administrativ-teritoriale, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. pp) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care au în coordonare/subordonare/autoritate sau în administrare/proprietate infrastructură spitalicească;

b) unitățile sanitare publice: spitale publice orășenești, municipale/municipale de urgență și spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate, spitale clinice și clinice de urgență, institute care desfășoară activitate medicală spitalicească și prespitalicească aflate în coordonarea/autoritatea/subordonarea Ministerului Sănătății și unitățile sanitare prevăzute la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) parteneriat între autoritățile/instituțiile publice locale, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. pp) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, care administrează de drept și vor pune la dispoziția parteneriatului terenuri și clădiri în vederea realizării proiectului, și unitățile sanitare publice.

Art. 3. — (1) Terenurile aferente investițiilor, precum și/sau construcțiile prevăzute a fi realizate prin proiectele din cadrul programului trebuie să se afle în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și/sau în administrarea beneficiarului.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru proiectele a căror finanțare este asigurată din prezentul program, în scopul implementării acestor proiecte, se conferă beneficiarilor proiectelor un drept legal de administrare temporară asupra imobilelor, astfel cum sunt ele definite la art. 1 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din domeniul public al statului, constituit pe baza unui protocol de delegare încheiat între administratorul de drept și beneficiarul proiectului, exclusiv pe durata implementării și monitorizării prevăzută în contractele de finanțare aferente proiectelor, fără obligativitatea de a înscrie dreptul de administrare temporară în cartea funciară. Dreptul de administrare temporară încetează odată cu finalizarea duratei de implementare sau, după caz, finalizarea duratei de monitorizare a proiectului.

Art. 4. — (1) Proiectele vizează investiții în:

- a) spitale orășenești și municipale/municipale de urgență;
- b) spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate, spitale clinice și clinice de urgență;
- c) unități sanitare finanțate prin proiecte derulate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și prin Programul operațional regional 2014—2020, care au fost declarate nefuncționale/nefinalizate la data de 31.12.2023 și care nu sunt etapizate prin programele aferente perioadei de programare 2021—2027 sau finanțate prin Planul național de redresare și reziliență;
- d) unități sanitare publice care au fost aprobate pentru finanțare din Planul național de redresare și reziliență de către Ministerul Sănătății în calitate de coordonator de reforme și investiții pentru componenta 12 — Sănătate prin Hotărârea Guvernului nr. 143/2023 privind aprobarea obiectivelor de investiții finanțate conform Programului național de investiții în infrastructura de sănătate, aferent țintei 377, componenta 12 — Sănătate din anexa Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României, a căror alocare financiară a fost diminuată potrivit prevederilor art. 18 din Regulamentul (UE) nr. 241/2021 prin actualizarea calculului prevăzut la art. 11 alin. (2) din Regulamentul 2021/241 privind MRR.

(2) Pentru proiectele prevăzute la alin. (1) se pot realiza următoarele investiții:

- a) realizarea de construcții noi/extinderea și dotarea acestora;
 - b) lucrări de modernizare/reabilitare la construcții existente și dotarea acestora;
 - c) extindere la construcțiile existente, inclusiv lucrări de conectare la clădiri existente și dotare;
 - d) lucrări și dotări pentru digitalizare și tranziție verde.
- (3) Proiectele finanțate prin program vor cuprinde cheltuielile necesare pentru realizarea investițiilor prevăzute la alin. (2).
- (4) Investițiile asupra clădirilor expertizate tehnic, care, potrivit Legii nr. 212/2022 privind unele măsuri pentru reducerea riscului seismic al clădirilor, cu modificările și completările ulterioare, se încadrează în clasele Rsl sau RslI de risc seismic, nu sunt eligibile finanțării din program.

(5) Prin excepție de la alin. (4), sunt eligibile investițiile în clădirile aflate în clasa Rs II de risc seismic, pentru care expertiza tehnică prevede obligatoriu lucrări de consolidare seismică după finalizarea cărora clădirea va fi încadrată în clasa de risc seismic Rs IV, și investițiile în clădirile prevăzute în proiectele nefinalizate/nefuncționale finanțate din Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 și prin Programul operațional regional 2014—2020. Lucrările de consolidare se

pot face simultan cu investițiile realizate prin program, iar cheltuielile aferente lucrărilor de consolidare sunt suportate de beneficiar.

(6) În cadrul programului se finanțează doar proiectele pentru care există avizul de oportunitate din partea Ministerului Sănătății și studiul de fezabilitate/documentația de avizare a lucrărilor de intervenții întocmite și aprobate potrivit Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la momentul depunerii cererii de finanțare, și care îndeplinesc standardele tehnice specifice instituțiilor financiare internaționale, stabilite la nivelul ghidurilor de finanțare.

(7) Valoarea maximă eligibilă a unui proiect finanțat prin program este:

- a) 2.000.000 mii lei pentru spitale județene/județene de urgență, spitale de specialitate și spitale clinice și clinice de urgență;
- b) 350.500 mii lei pentru spitale municipale/municipale de urgență;
- c) 250.000 mii lei pentru spitale orășenești.

(8) Prin excepție de la alin. (7), pentru obiectivele de investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d), valoarea maximă a finanțării se va stabili potrivit sumelor comunicate de Ministerul Sănătății, fără a depăși limita maximă prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. e).

(9) Pentru obiectivele de investiții prevăzute la alin. (1) lit. d), Ministerul Sănătății va transmite trimestrial Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene lista proiectelor și bugetele aprobate, care reprezintă limita maximă a finanțării, pentru fiecare proiect, în urma unei analize de progres a investițiilor, dar fără a depăși limita maximă prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. e).

Art. 5. — (1) Finanțarea programului se asigură din:

- a) bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene de la o poziție distinctă de transferuri;
- b) bugetele locale;
- c) alte surse legal constituite.

(2) Pentru susținerea finanțării programului potrivit alin. (1) lit. a) pot fi contractate împrumuturi de la instituțiile financiare internaționale și/sau de la alți finanțatori, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare. Pentru susținerea finanțării programului potrivit alin. (1) lit. b) și c), beneficiarii proiectelor finanțate din bugetele locale pot utiliza ca surse de finanțare complementare fonduri din bugetele proprii sau din alte surse legal constituite, dacă este cazul.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 47 alin. (16) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se autorizează Ministerul Finanțelor, la propunerea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, să introducă în anexa nr. 3/54/02, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe” la titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, creditele de angajament necesare programului.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 21 din Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023, în anul 2024, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene poate efectua virări de credite de angajament de la titlul 56 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare” aferent cadrului financiar 2021—2027 la titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, în vederea asigurării creditelor de angajament necesare programului.

Art. 6. — (1) Proiectele finanțate prin program care vizează investițiile de la art. 4 alin. (1) lit. a) și b) vor fi selectate la finanțare pe baza următoarelor criterii-cadru:

- a) criteriul-cadru de eligibilitate: tipologia unității sanitare, valoarea eligibilă a proiectului, tipuri de acțiuni eligibile, existența avizului de oportunitate și existența studiului de fezabilitate/documentației de avizare a lucrărilor de intervenții;

b) criteriile-cadru de selecție: relevanța și oportunitatea proiectului, maturitatea pregătirii proiectului, capacitatea administrativă a solicitantului, coerența și eficacitatea intervențiilor propuse, rezonabilitatea costurilor și eficiența investițiilor propuse, inovarea și calitatea proiectului propus, contribuția proiectului la respectarea principiilor privind eficiența resurselor/imunizarea la schimbările climatice, a principiilor orizontale — egalitatea de șanse, de gen și nediscriminarea; operaționalizarea, sustenabilitatea și impactul investiției.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 34 alin. (2) teza a II-a din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a normelor metodologice privind punerea în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, denumite în continuare *norme metodologice*, Ministerul Sănătății și Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene detaliază subcriteriile aferente criteriilor-cadru menționate la alin. (1), prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului investițiilor și proiectelor europene.

(3) Ministerul Sănătății stabilește metodologia de acordare a avizului de oportunitate prevăzut la art. 4 alin. (6), prin ordin al ministrului sănătății, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a normelor metodologice.

(4) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a normelor metodologice, beneficiarii prevăzuți la art. 2 pot depune cereri pentru obținerea avizului de oportunitate din partea Ministerului Sănătății pentru investițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și b).

(5) În termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a normelor metodologice, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene aprobă prin ordin ghidul de finanțare și lansează apelul de proiecte.

(6) Ministerul Sănătății și Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, în urma evaluării proiectelor care vizează investițiile de la art. 4 alin. (1) lit. a) și b), întocmesc lista de proiecte propuse spre finanțare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(7) După aprobarea listei de proiecte prin hotărâre a Guvernului, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene încheie contracte de finanțare multianuale între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și beneficiari, pe o perioadă de maximum 5 ani, în limita creditelor de angajament aprobate anual cu această destinație, fără eşalonarea anuală a creditelor bugetare, care se înscriu cumulativ pentru toată perioada de finanțare. Pe durata de valabilitate a contractelor de finanțare, valoarea creditelor de angajament este egală cu valoarea creditelor bugetare.

(8) În funcție de prevederile bugetare aprobate anual cu această destinație, durata contractelor de finanțare prevăzută la alin. (7) poate fi prelungită cu maximum 2 ani, fără a depăși data de 31 decembrie 2031.

(9) Ulterior încheierii contractelor de finanțare, beneficiarii înaintează, la solicitarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, documentațiile tehnico-economice către structurile de specialitate ale instituțiilor financiare internaționale în vederea analizării acestora și pentru asigurarea conformității documentațiilor elaborate de beneficiari cu standarde tehnice specifice instituțiilor financiare internaționale.

(10) Beneficiarii sunt obligați să asigure în perioada analizării documentațiilor tehnico-economice informațiile necesare, documentele justificative, justificările, precum și orice alte categorii de informații necesare în vederea obținerii acceptului privind asigurarea finanțării proiectelor de investiții în infrastructura unităților spitalicești de la bugetul de stat, inclusiv din împrumut contractat cu instituțiile financiare internaționale.

Art. 7. — (1) Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene transferă beneficiarilor sumele aferente contractelor de finanțare încheiate potrivit prevederilor art. 6 alin. (7) în baza cererilor de transfer însoțite de documente justificative, în limita bugetului anual aprobat cu această destinație, în ordinea cronologică de înregistrare a cererilor de transfer.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cererile de transfer al sumelor necesare finalizării proiectelor care vizează investițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. c) vor avea prioritate în acordarea transferurilor.

(3) În situația epuizării creditelor bugetare disponibile în anul în curs, prevăzute în bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene cu această destinație, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene înștiințează beneficiarii contractelor de finanțare prevăzute la art. 6 alin. (7) cu privire la aceasta.

(4) După primirea înștiințării prevăzute la alin. (3), beneficiarii dispun măsurile necesare evitării înregistrării de arierate sau continuă implementarea proiectelor din surse proprii sau alte surse legal constituite.

(5) După înștiințarea beneficiarilor potrivit alin. (3), în situația suplimentării creditelor bugetare pentru anul în curs, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene anunță beneficiarii cu privire la reluarea transferurilor de sume în condițiile alin. (1) și, după caz, cu privire la epuizarea creditelor bugetare suplimentare.

(6) În perioada de valabilitate a contractelor de finanțare multianuală, în situația în care beneficiarii prevăzuți la art. 6 alin. (7) efectuează plăți din bugetele proprii, aceștia pot să solicite recuperarea acestora la Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, care transferă aceste sume în limita creditelor bugetare aprobate în buget cu această destinație, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(7) Pe perioada de derulare a contractelor de finanțare încheiate potrivit art. 6 alin. (7), în situația în care cererile de transfer depuse potrivit alin. (1) depășesc nivelul creditelor bugetare aprobate prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, sumele aferente acestora se transferă de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, cu prioritate, în anul bugetar următor, în ordinea cronologică de înregistrare în anul anterior a cererilor de transfer al sumelor necesare pentru achitarea cheltuielilor privind achiziția bunurilor/serviciilor și a lucrărilor executate.

(8) În situația în care durata contractelor de finanțare prelungite în condițiile art. 6 alin. (8) încetează, iar cererile de transfer depuse la Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene în perioada de valabilitate a contractului de finanțare, potrivit alin. (1), depășesc nivelul creditelor bugetare aprobat prin legea bugetară anuală pentru anul în curs, plata acestora se realizează în condițiile alin. (7) și ale art. 28¹ din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În baza bugetului aprobat la nivelul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru program și a contractelor de finanțare încheiate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, beneficiarii prevăzuți la art. 6 alin. (7) cuprind în bugetul propriu credite bugetare, estimate în funcție de graficele de livrare de bunuri, prestare de servicii, execuție de lucrări.

(10) În cazul oricărui proiect nefinalizat până la data încetării contractului de finanțare se acordă respectivului beneficiar, prin efectul legii, o perioadă de grație de 12 luni în vederea finalizării proiectului din fonduri proprii, prin încheierea unui act adițional la contractul de finanțare.

Art. 8. — (1) Beneficiarii răspund de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de bunuri/servicii/lucrări, în conformitate cu prevederile legale și cu obligațiile din contractele prevăzute la art. 6 alin (7), precum și de modul de utilizare a sumelor alocate de la bugetul de stat prin program potrivit destinației pentru care au fost alocate.

(2) Beneficiarii au obligația să transmită Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene toate documentele necesare monitorizării și finanțării prin program a proiectelor și sunt responsabili pentru realitatea, exactitatea și legalitatea datelor prezentate.

Art. 9. — (1) Programarea, coordonarea și monitorizarea utilizării fondurilor aferente programului se realizează de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene.

(2) La solicitarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, reprezentanții cu atribuții de control din aparatul propriu al Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. efectuează controale pentru verificarea situației reale din teren în raport cu datele transmise prin solicitări și documente.

Art. 10. — (1) În cazul în care beneficiarii utilizează sumele transferate cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale, Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene notifică beneficiarii cu privire la prevederile încălcate și solicită restituirea acestor sume în termen de 30 de zile de la data notificării.

(2) În cazul în care beneficiarii nu restituie Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene sumele în termenul prevăzut la alin. (1), acesta emite decizii de recuperare a sumelor plătite cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale, prin care se individualizează sumele de restituit. Decizia constituie titlu de creanță și cuprinde elementele actului administrativ fiscal prevăzute de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. În titlul de creanță se indică și contul în care debitorul trebuie să efectueze plata.

(3) Titlul de creanță prevăzut la alin. (2) se transmite debitorului în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) Împotriva titlului de creanță se poate formula contestație în termen de 30 de zile de la data comunicării, care se depune la Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și nu este supusă taxelor de timbru.

(5) Introducerea contestației nu suspendă executarea titlului de creanță.

(6) Debitorii au obligația efectuării plății sumelor stabilite prin decizia de recuperare a sumelor plătite cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(7) Titlul de creanță constituie titlu executoriu la împlinirea termenului prevăzut la alin. (6).

(8) Debitorul datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor stabilite prin titlul de creanță o dobândă care se calculează prin aplicarea ratei dobânzii datorate la soldul rămas de plată din contravaloarea în lei a sumelor prevăzute la alin. (2), din prima zi de după expirarea termenului de plată stabilit potrivit prevederilor alin. (6) până la data stingerii acesteia.

(9) În cazul nerecuperării sumelor stabilite potrivit prevederilor alin. (2), la expirarea termenului de 30 de zile de la data comunicării deciziei de recuperare a sumelor plătite cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale, Ministerul

Investițiilor și Proiectelor Europene comunică titlurile executorii împreună cu dovada comunicării acestora organelor fiscale competente din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea recuperării potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Recuperarea sumelor stabilite potrivit prevederilor alin. (2) se realizează de către organele fiscale competente în conturile indicate de acestea, urmând a fi virate în conturile indicate în titlul de creanță.

(11) În vederea încasării de la debitor a dobânzii prevăzute la alin. (8), Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene are obligația de a calcula cuantumul acesteia și de a emite decizia de stabilire a dobânzii, care constituie titlu de creanță și se comunică debitorului. Dispozițiile alin. (9) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(12) Rata dobânzii datorate este rata dobânzii de politică monetară a Băncii Naționale a României în vigoare la data comunicării deciziei de recuperare a sumelor plătite cu nerespectarea prevederilor legale sau contractuale.

(13) Sumele reprezentând dobânzi datorate pentru neachitarea la termen a obligațiilor prevăzute în titlul de creanță se virează potrivit prevederilor alin. (10).

(14) Acolo unde prezenta ordonanță de urgență nu dispune, dispozițiile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 11. — În situația în care în termen de 1 an de la data încheierii contractului de finanțare beneficiarii nu demarează procedurile de achiziție publică în vederea contractării lucrărilor necesare realizării proiectului, contractul de finanțare va fi denunțat unilateral de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene.

Art. 12. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Guvernul aprobă, prin hotărâre, normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 13. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2023 privind unele măsuri pentru implementarea proiectelor de infrastructură publică de sănătate cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în cadrul Programului Sănătate și din împrumuturi contractate cu instituțiile financiare internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iunie 2023, aprobată cu modificări prin Legea nr. 399/2023, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 423/2022
privind aprobarea programelor naționale de sănătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 30 martie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La litera A „Programe naționale de sănătate publică finanțate din bugetul Ministerului Sănătății”, punctul II „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare” se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare

Obiectiv:

Depistarea precoce și asigurarea diagnosticului etiologic al bolilor transmisibile în vederea implementării măsurilor de limitare a răspândirii acestora.

Structură:

1. Subprogramul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare;

2. Subprogramul național de supraveghere și control al infecțiilor asociate asistenței medicale și rezistenței microbiene, precum și de monitorizare a utilizării antibioticelor.”

2. La litera A „Programe naționale de sănătate publică finanțate din bugetul Ministerului Sănătății”, punctul VII „Programul național de screening organizat pentru boli cronice cu impact asupra sănătății publice” se modifică și va avea următorul cuprins:

„VII. Programul național de screening organizat pentru boli cronice cu impact asupra sănătății publice

Obiectiv:

Creșterea accesului populației la programe de screening organizate pe baze populaționale pentru boli cronice cu impact asupra sănătății publice.”

3. La litera A „Programe naționale de sănătate publică finanțate din bugetul Ministerului Sănătății”, punctul VIII „Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică” se modifică și va avea următorul cuprins:

„VIII. Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică

Obiective:

a) realizarea activităților de terapie ocupațională în vederea favorizării măsurilor de reinserție socială și profesională a persoanelor cu tulburări de sănătate mintală;

b) creșterea conștientizării și informării populației generale și a profesioniștilor din sănătate prin îmbunătățirea înțelegerii patologiei tulburărilor adictive, depresive și anxioase.”

Art. II. — (1) Prevederile art. I pct. 1 și 3 intră în vigoare la data de 1 aprilie 2024.

(2) Prevederile art. I pct. 2 intră în vigoare la data de 1 iulie 2024.

Art. III. — Sumele necesare pentru finanțarea serviciilor medicale de testare NAAT/RT-PCR și de secvențiere realizate până la data de 31 martie 2024 în cadrul Subprogramului național de testare NAAT/RT-PCR și de secvențiere se asigură din bugetul alocat pentru implementarea Programului național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare în anul 2024, în baza documentelor prevăzute la art. 8 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, transmise Ministerului Sănătății până la data de 30 iunie 2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru,

ministru afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Ministru sănătății,

Alexandru Rafila

Președintele Casei Naționale

de Asigurări de Sănătate,

Valeria Herdea

p. Ministru apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministru transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru prelungirea perioadei de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie

Luând în considerare faptul că împrejurările care au determinat disfuncționalități pe piața asigurărilor persistă, acestea fiind cele care au condus la adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie,

având în vedere că în piața asigurărilor RCA din România se manifestă în continuare o reticență în ceea ce privește apetitul la risc al asiguratorilor RCA pentru anumite categorii de asigurați,

luând în considerare gradul ridicat de concentrare pe piața asigurărilor RCA care continuă să reprezinte o vulnerabilitate atât din prisma expunerii pe clase de asigurare, cât și din perspectiva cotelor de piață semnificative deținute de un număr relativ mic de societăți de asigurare, ce arată un grad scăzut de concurență,

având în vedere atât numărul mare de încadrări în categoria asiguraților cu risc ridicat ale unor întregi categorii de risc, cât și faptul că acest număr este în creștere,

luând în considerare faptul că în prezent se află pe parcursul legislativ o serie de modificări ale legislației naționale privind asigurările RCA care propun a corecta dezechilibrele existente,

ținând cont de faptul că pentru vehicule trebuie să existe în orice moment o asigurare RCA valabilă,

luând în considerare faptul că gradul de cuprindere în asigurare a parcului auto din România este în scădere,

întrucât lipsa asigurării RCA a conducătorilor auto vinovați conduce la obligația de plată a despăgubirilor din Fondul național de protecție pentru daunele produse de vehicule neasigurate, crescând astfel nevoia de finanțare a acestuia, măsură ce are ca efect creșterea contribuțiilor la acest fond,

ținând seama de rolul bine definit pe care asigurările obligatorii RCA îl au în societate și în economie din perspectiva acoperirii riscului la care sunt supuși ceilalți participanți la trafic,

având în vedere că întârzierea încheierii asigurării RCA poate crea dificultăți în furnizarea bunurilor de larg consum către populație și poate determina propagarea efectelor negative ale falimentului din sectorul asigurărilor în alte ramuri ale economiei naționale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se prelungeste perioada de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1192 din 29 decembrie 2023, până la data de 30 iunie 2024.

Art. 2. — Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie se aplică până la data de 30 iunie 2024.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 aprilie 2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Președintele

Autorității de Supraveghere Financiară,

Alexandru Petrescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 497 din 19 martie 2024

MINISTERUL MUNCII
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 660 din 26 februarie 2024

ORDIN

privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2024

Având în vedere prevederile:

— Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.045/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul I al anului 2024, începând cu luna aprilie 2024, valoarea sumei lunare care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor art. 33 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2018, cu modificările ulterioare, este de 640 lei.

Art. 2. — Valoarea nominală stabilită la art. 1 se aplică și pentru primele 2 luni ale semestrului II al anului 2024, respectiv august 2024 și septembrie 2024.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

p. Ministrul muncii
și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

